Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 70.150 van 10 december 1997

A. 69.849/VI-13.338

In zake : **LOOS** Claude,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Gérald HORNE, advocaat,
rue Miville 4
4101 Jemeppe,

tegen :

de Gemeente Olne.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 11 juli 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Claude LOOS de nietigverklaring vordert van het besluit van 29 mei 1996 van de gemeenteraad van OLNE dat hem bij wijze van tuchtstraf van ambtswege ontslaat;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevrouw DAGNELIE, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 25 februari 1997, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 13 november 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 3 december 1997;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. HORNE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. RIGAUX, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw DAGNELIE, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat over verzoeker, veldwachter van de gemeente OLNE, een verslag is opgemaakt door de hoofdveldwachter, waarin hem inzonderheid wordt verweten dat hij op 6 maart 1996, in staat van dronkenschap, een ongeval heeft veroorzaakt, waaraan alleen hij schuld had, achter het stuur van een politievoertuig, dat daarbij volledig verloren is gegaan; dat de burgemeester op 9 april 1996 heeft besloten een tuchtprocedure in te stellen; dat verzoeker en zijn raadsman op 29 mei 1996 door de gemeenteraad zijn gehoord; dat de gemeenteraad diezelfde dag de bestreden beslissing heeft genomen waarbij verzoeker bij wijze van straf van ambtswege wordt ontslagen; dat die beslissing verzoeker ter kennis is gebracht bij een op 5 juni 1996 ter post aangetekende brief; dat die beslissing als volgt gemotiveerd is :

" (...)

Aangezien de feiten zich tijdens de dienst met een politievoertuig hebben voorgedaan,

Overwegende dat de heer LOOS erkent dat verscheidene gegevens duidelijk vaststaan, namelijk :

1) dat hij op 6-3-96 het politievoertuig heeft bestuurd hoewel hij in staat van alcoholintoxicatie (1,73 gr/liter bloed) verkeerde;
2) dat hij alleen schuld heeft aan het ongeval;
3) dat hij het volledig verlies van het politievoertuig heeft veroorzaakt;

Overwegende dat uit de vaststaande feiten volgt dat de heer LOOS aan zijn beroepsplichten heeft tekortgeschoten en de waardigheid van zijn ambt in het gedrang heeft gebracht";

dat verzoeker op 10 juli 1996 bij de Bestendige Deputatie en bij de Waalse Regering een beroep heeft ingesteld waarin hij tegen de verwerende partij heeft ingebracht dat zij bij de kennisgeving van het bestreden besluit geen melding heeft gemaakt van de mogelijkheid om bij de Regering een beroep in te stellen met toepassing van artikel 13 van het decreet van 20 juli 1989 houdende organisatie van het toezicht op de gemeenten, de provincies en de intercommunales van het Waalse Gewest; dat de Bestendige Deputatie verzoeker op 6 augustus 1996 heeft laten weten dat zij het niet nodig had geacht een maatregel van toezicht te treffen en daarop heeft laten volgen dat artikel 13 van het voormelde decreet de betrokkenen geen enkele mogelijkheid tot het instellen van een georganiseerd beroep bij de toezichthoudende overheden biedt, aangezien alleen artikel 25, § 2, van het voormelde decreet in een beroep voorziet, doch alleen tegen een maatregel van afzetting; dat de politierechtbank van Verviers verzoeker bij een thans definitief geworden vonnis van 13 november 1996 heeft veroordeeld tot geldboetes van respectievelijk 50 en 200 frank en een vervallenverklaring van het recht om enig voertuig te

besturen gedurende een periode van drie maanden waarvan 45 dagen met uitstel van een jaar;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel aanvoert dat hij in zijn verzoekschrift als volgt formuleert :

> " Artikel 307, in fine, van de nieuwe gemeentewet, dat bepaalt dat "in de kennisgeving van de beslissing ... melding (wordt) gemaakt van de bij de wet bepaalde rechtsmiddelen", is niet nageleefd, aangezien in de kennisgeving melding wordt gemaakt van een beroep bij de Raad van State en van een beroep bij de Bestendige Deputatie, maar daarin niet wordt gewaagd van de mogelijkheid een beroep in te stellen bij de Executieve met toepassing van artikel 13 van het Decreet van het Waals Gewest d.d. 20 juli 1989";

dat hij in zijn memorie van wederantwoord aangeeft dat "artikel 13 weliswaar alleen betrekking heeft op de manieren waarop het algemene toezicht kan worden uitgeoefend, maar (dat) zulks niet wegneemt dat het personeelslid de aandacht van de overheid kan vestigen op de noodzaak van een nietigverklaring met toepassing van artikel 13 en dat de gemeenteoverheid die mogelijkheid niet heeft vermeld in de omstreden beslissing";

Overwegende dat in de aangevoerde bepaling geen enkel beroep ten behoeve van de betrokkenen bij de toezichthoudende overheden wordt georganiseerd; dat verzoeker in feite tegen de verwerende partij inbrengt dat zij hem niet op de hoogte heeft gebracht van de mogelijkheid waarover hij beschikte om bij de toezicht-houdende overheid een bezwaar in te dienen; dat de verwerende partij, hoewel zij daar niet wettelijk toe verplicht was, in de ter kennis van verzoeker gebrachte bestreden beslissing heeft aangegeven dat hij zulk een bezwaar bij de Bestendige Deputatie kon indienen; dat verzoeker op 10 juli 1996 van die mogelijkheid gebruik heeft gemaakt; dat hij diezelfde dag zulk een bezwaar bij de Waalse Regering heeft ingediend; dat het middel niet nader behoeft te worden onderzocht, aangezien het

voldoende is vast te stellen dat verzoeker geen enkel belang heeft bij het aanvoeren ervan;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan "schending van de beginselen van de bewijslast en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen doordat de motivering in het onderhavige geval onjuist is, wat overeenkomt met het ontbreken van een motivering"; dat hij uiteenzet dat hoewel hij de alcoholintoxicatie en de vernieling van het politievoertuig heeft toegegeven, zijn erkenning van zijn aansprakelijkheid voor het ongeval "uit haar context is getrokken en daardoor verdraaid is"; dat hij, naar eigen zeggen, immers heeft erkend dat hij burgerlijk aansprakelijk is, maar voor de gemeenteraad zijn strafrechtelijke aansprakelijkheid en, bijgevolg, zijn tuchtrechtelijke aansprakelijkheid, niet heeft erkend, aangezien hij voor die raad heeft uiteengezet dat "het ongeval niet te wijten kon zijn aan de alcoholintoxicatie, aangezien hij net daarvoor in dezelfde staat met zijn meerdere had gereden zonder diens aandacht te trekken en de graad van alcoholintoxicatie te laag was om te kunnen stellen dat hij de controle over het stuur zou kwijtraken, maar wel aan de hypoglycaemie die hij geregeld vertoont en die ertoe heeft kunnen leiden dat hij de controle over het stuur verloor; dat hij daar uit afleidt dat de gemeenteraad ten onrechte ervan uit is gegaan dat hij had toegegeven voor het ongeval aansprakelijk te zijn, dat wil zeggen dat er enig oorzakelijk verband zou bestaan tussen de alcoholintoxicatie die hij had toegegeven en het ongeval; dat hij in zijn memorie van wederantwoord in dat verband opmerkt dat hem bij de beslissing van de politierechtbank die ondertussen uitgesproken is, twee onderscheiden straffen zijn opgelegd, de ene voor de tenlasteleggingen in verband

met het ongeval, de andere wegens de alcoholintoxicatie", waaruit blijkt dat elk oorzakelijk verband tussen het ongeval en de alcoholintoxicatie wordt uitgesloten;

Overwegende dat het bestreden besluit uitdrukkelijk gemotiveerd is; dat het steunt op feiten die verzoeker tijdens zijn verhoor heeft toegegeven; dat in dat besluit uit die feiten wordt afgeleid dat verzoeker aan zijn beroepsplichten heeft tekortgeschoten en de waardigheid van zijn ambt in het gedrang heeft gebracht;

Overwegende dat die motivering in het middel ten onrechte als onjuist wordt bestempeld doordat die motivering steunt op het feit dat verzoeker "als enige aansprakelijk is voor het ongeval"; dat hij immers ten overstaan van de gemeenteraad niet heeft bewezen en thans ten overstaan van de Raad van State evenmin bewijst dat het ongeval te wijten is aan een andere oorzaak, in casu een acute hypoglycaemie; dat het geneeskundig attest dat door dokter SCHMITT is opgesteld op 22 mei 1996, dat is meer dan twee maanden na de feiten, en door verzoeker is overgelegd, alleen vermeldt dat verzoeker een behandeling volgt die "acute hypoglycaemie kan veroorzaken" en dat "hij tijdens het ongeval van 06.03.96 acute hypoglycaemie kan hebben gehad"; dat de arts zich dus niet formeel uitspreekt over de gezondheidstoestand van verzoeker tijdens de feiten; dat daarentegen uit het dossier blijkt dat verzoeker toen in een uitgesproken staat van alcoholintoxicatie verkeerde, ja zelfs in een staat van dronkenschap, en hij de controle over het stuur van het politievoertuig had verloren; dat de gemeenteraad op basis van dat dossier dan ook heeft kunnen oordelen dat het gedrag van verzoeker het ongeval heeft veroorzaakt en dat gedrag als fout heeft kunnen bestempelen; dat de

feiten waarop het bestreden besluit steunt niet worden tegengesproken door het vonnis van de politierechtbank van Verviers, dat, integendeel, door hem op basis van de eerste drie tenlasteleggingen te veroordelen, de mogelijkheid uitgesloten heeft dat het ongeval te wijten was aan een oorzaak die zijn aansprakelijkheid niet meebracht, zoals bij voorbeeld acute hypoglycaemie; dat het middel niet opgaat,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op tien december 1900 zevenennegentig door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
Mevr.	NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

Chr. NOTEBAERT. **Ch.-L. CLOSSET.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOöRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**